ടി.കെ ഉബൈദ്

ഖുർആൻ ബോധനം

1067

സൂറ – 34 / സബഅ്

സൂക്തം: 48 – 54

ദൈവദൂതന്മാരെ നിഷേധിക്കുന്നവർ യഥാർഥത്തിൽ നിഷേധിക്കുന്നത് അതിഭൗതിക യാഥാർഥ്യങ്ങളെ തന്നെയാണ്. എന്നിട്ട് സ്വന്തം അഭിരുചിക്കൊത്ത അഭിപ്രായങ്ങളും നിഗമനങ്ങളും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അതൊക്കെ അവരുടെ ആശകളും അഭിനിവേശങ്ങളും മാത്രമായിരുന്നു.

قُلۡ إِنَّ رَبِّي يَقۡذِفُ بِٱلۡحَقِّ عَلَّٰمُ ٱلۡغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

48. പറയുക: എന്റെ വിധാതാവ് സത്യം പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യുകയാകുന്നു. അഗോചര യാഥാർഥ്യങ്ങളൊക്കെയും അവൻ നന്നായി അറിയുന്നു.

48

قُلْ = നീ പറയുക إِنَّ رَبِّي = എന്റെ വിധാതാവ് يَقْذِفُ = എറിയുന്നു, വിക്ഷേപണം ചെയ്യുകയാകുന്നു
بِالْحَقِّ = സത്യം കൊണ്ട് عَلَّامُ = (അവൻ) നന്നായി അറിയു(ന്നു)ന്നവനാകുന്നു
الْغُيُوبِ = അഗോചര(യാഥാർഥ്യങ്ങൾ (ഒക്കെയും)

قذف-ൽനിന്നുള്ള ഭാവികാല ക്രിയയാണ് يَقْذِفُ. എറിയുക, വിക്ഷേപിക്കുക എന്നാണ് قذف-ന്റെ ഭാഷാർഥം. അനാശാസ്യ നടപടി ആരോപിക്കുന്നതിനും قذف എന്നാണ് പറയുക. قذف القذيفة മിസൈൽ വിക്ഷേപണമാണ്. സംപ്രേഷണം ചെയ്യുന്നു, വിക്ഷേപിക്കുന്നു എന്നാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. يَقْذِفُ بِالْحَقِّ എന്നതിനു ശേഷം അനുക്തമായ ഒരു വാക്കുണ്ട്. 21:18-ൽ അത് വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ (അല്ല, നാം സത്യത്തെ മിഥ്യക്കു നേരെ വിക്ഷേപിക്കുകയാകുന്നു. അപ്പോൾ സത്യം മിഥ്യയുടെ ശിരസ്സെടുക്കുന്നു). عَلَّامُ الْغُيُوبِ തൊട്ട് മുമ്പ് പരാമർശിച്ച رَبّ-ന്റെ വിശേഷണമാണെങ്കിലും അതൊരു സ്വതന്ത്ര വാക്യമായിട്ടാണവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് عَلَّامُ-ന്റെ അന്ത്യം ഉകാരം (رفع) സൂചിപ്പിക്കുന്നു. هو എന്ന അനുക്തമായ ആഖ്യയുടെ ആഖ്യാതമാണത്. വചനസാരമിതാണ്: എന്റെ നിയോഗത്തിലൂടെ, ഖുർആൻ സൂക്തങ്ങളുടെ അവതരണത്തിലൂടെ നിങ്ങളിൽ നടമാടുന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും അനാചാരങ്ങളുടെയും നേർക്ക് യാഥാർഥ്യത്തെ അതിശക്തമായി തൊടുത്തുവിട്ടിരിക്കുകയാണവൻ. അത് വന്നുകൊള്ളുമ്പോൾ നിലവിലുള്ള അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും അനാചാരങ്ങളുടെയും ശിരസ്സുകൾ തകർന്നുപോകുന്നുവെന്ന് ബുദ്ധിപരമായ സത്യസന്ധതയോടെ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട്. ഈ ബോധ്യത്തെ തമസ്കരിച്ചുകൊണ്ട് എന്നെ തോൽപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് നിങ്ങൾ. എന്നാൽ എന്റെ നാഥൻ ഗോചരവും അഗോചരവുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഏറ്റം നന്നായി അറിയുന്നുണ്ടെന്ന് ഓർത്തുകൊള്ളുക. ●

قُلۡ جَآءَ ٱلۡحَقُّ وَمَا يُبۡدِئُ ٱلۡبَٰطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾

49. പ്രവാചകൻ വിളംബരം ചെയ്യുക. സത്യം സമാഗതമായിരിക്കുന്നു. ഇനി ഇവിടെ അസത്യത്തിനു നിലനിൽപില്ല.

49

قُلْ = (പ്രവാചകൻ വിളംബരം ചെയ്യുക) പറയുക جَاءَ الْحَقُّ = സത്യം സമാഗതമായിരിക്കുന്നു
وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ = (ഇനി) അസത്യം തുടങ്ങുകയുമില്ല, മടങ്ങുകയുമില്ല(ത്തിന് ഇവിടെ നിലനിൽപില്ല)

അല്ലാഹു വിക്ഷേപിച്ച സത്യത്തിൽ അഥവാ ഏകദൈവത്തിലും പരലോകത്തിലുമുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ദീനുൽ ഇസ്‌ലാം ഈ ദേശത്ത് സമാഗതമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശിർക്കിനും വിഗ്രഹാരാധനക്കും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അനാചാരങ്ങൾക്കും ഇനി ഇവിടെ നിനിൽപില്ല. താമസിയാതെ അത് തിരിച്ചുവരാനാവാത്തവണ്ണം ഇവിടെ നിന്ന് തിരോധാനം ചെയ്യും. مَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُന്റെ ഭാഷാർഥം മിഥ്യ തുടങ്ങുകയുമില്ല, മടങ്ങുകയുമില്ല എന്നാണ്. ക്ഷയിച്ച് ക്ഷയിച്ച് പൂർവ സ്ഥിതിയിലേക്ക് തിരിച്ചെത്താനാവാത്ത വിധം തിരോധാനം ചെയ്യുക എന്ന അർഥത്തിലുള്ള പ്രയോഗമാണിത്. അയാൾ സ്വയം സംസാരിക്കുകയോ മറ്റുള്ളവരുടെ സംസാരത്തോട് പ്രതികരിക്കുകയോ ചെയ്യില്ല എന്ന അർഥത്തിലും فلان مَا يُبْدِئُ وَمَا يُعِيدُ എന്നു പറയും. ഈ അർഥം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ മിഥ്യാ ദൈവങ്ങൾ യാതൊന്നും സൃഷ്ടിക്കുന്നുമില്ല, പുനഃസൃഷ്ടിക്കുന്നുമില്ല എന്നാകും ആശയം. 17: 81-ൽ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا (നീ പ്രഖ്യാപിക്കുക. സത്യം സമാഗതമായിരിക്കുന്നു. മിഥ്യ തകർന്നുപോയി. തീർച്ചയായും മിഥ്യ തകരേണ്ടതുതന്നെയാകുന്നു). അവിടെ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ എന്നു പ്രയോഗിച്ചതിനു സമാനമാണ് مَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ എന്നു പ്രയോഗിച്ചത്. ഈ രണ്ട് സൂക്തങ്ങളും മക്കയിലാണവതരിച്ചത്. ഹിജ്റക്ക് ശേഷം മക്ക വിമോചനത്തോടെ ഈ വാക്യം പൂർണമായി പുലർന്നു. മക്കാ വിമോചന ദിവസം കഅ്ബക്കടുത്തെത്തിയ നബി (സ) ഈ രണ്ട് സൂക്തങ്ങളും ഉച്ചത്തിൽ പാരായണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതായി ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ●

قُلْ إِن ضَلَلْتُ فَإِنَّمَآ أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِى ۖ وَإِنِ ٱهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِىٓ إِلَىَّ رَبِّىٓ ۚ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾

50. അവരോട് പറയുക: ഞാൻ സന്മാർഗഭ്രഷ്ടനായെങ്കിൽ എന്റെ മാർഗഭ്രംശത്തിന്റെ ദോഷം എനിക്കുതന്നെ. ഇനി ഞാൻ സന്മാർഗത്തിലാണെങ്കിലോ, അത് എന്റെ വിധാതാവ് നൽകിയ ദിവ്യബോധനത്താലത്രെ. തീർച്ചയായും എല്ലാം കേൾക്കുന്ന സമീപസ്ഥനാണവൻ.

50

قُلْ = (അവരോട്) പറയുക إِن ضَلَلْتُ = ഞാൻ മാർഗ ഭ്രഷ്ടനായെങ്കിൽ
فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي = (എന്റെ മാർഗഭ്രംശത്തിന്റെ ദോഷം എനിക്കു തന്നെ) എന്റെ മേൽ തന്നെയാണ് എന്റെ മാർഗഭ്രംശം
وَإِنِ اهْتَدَيْتُ = (ഇനി) ഞാൻ സന്മാർഗത്തിലാണെങ്കിൽ (ങ്കിലോ)
فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي = (അത്) എന്റെ വിധാതാവ് എനിക്ക് നൽകിയ ദിവ്യബോധനത്താലത്രെ
إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ = തീർച്ചയായും എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും സമീപസ്ഥനുമാണവൻ

സത്യനിഷേധികളെ ഉണർത്തേണ്ട മറ്റൊരു കാര്യം ഇതാണ്: ഞാൻ കൊടിയ മാർഗഭ്രംശത്തിലകപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നാണല്ലോ നിങ്ങളുടെ വാദം. അത് ശരിയാണെങ്കിൽ തന്നെ അതിന്റെ ദോഷമത്രയും അനുഭവിക്കേണ്ടത് ഞാൻ തന്നെയാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ചുക്കും നഷ്ടപ്പെടാനില്ല. നിങ്ങൾ പറയുന്ന ദൈവങ്ങളൊക്കെ കോപിക്കുക എന്നോടാണ്. പരലോകത്ത് ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതും ഞാനായിരിക്കും. പിന്നെ നിങ്ങളുടെ സമ്പത്തിനോ സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കോ മറ്റു ഭൗതിക വിഭവങ്ങൾക്കോ ഒരു ഹാനിയും വരുത്താത്ത, എന്റെ മാർഗഭ്രംശത്തോട് എന്തിന് നിങ്ങൾ രോഷാകുലരാവുകയും ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം? അവനായി, അവന്റെ വഴികേടായി എന്നു വെച്ച് പാട്ടിനു വിട്ടാൽ പോരേ? മറിച്ച് സത്യസന്ധനും നീതിമാനുമായ സന്മാർഗിയായിട്ടാണ് നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുന്നതെങ്കിലോ, യഥാർഥത്തിൽ ഞാൻ അങ്ങനെയാണെന്ന് നിങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷി സമ്മതിക്കും. എങ്കിൽ അത് പ്രപഞ്ച വിധാതാവ് എനിക്ക് നൽകിയ ദിവ്യസന്ദേശത്തിന്റെ ഫലമാണെന്ന് നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കേണ്ടതാണ്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിധത്തിൽ ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതല്ലാതെ മറ്റൊരു കാരണം കണ്ടെത്താൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയില്ല. വസ്തുത അതാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്നെ തള്ളിപ്പറയുന്നതും ആക്രമിക്കുന്നതും നിസ്സാര കാര്യമല്ല. നിങ്ങൾക്ക് ഭയങ്കരമായ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്കിടയാകുന്ന ഗുരുതരമായ സംഗതിയാകുന്നു. കാരണം അപ്പോൾ നിങ്ങൾ തള്ളിപ്പറയുന്നത് അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ വചനങ്ങളെയുമാണ്. അതിന്റെ ദോഷങ്ങൾ ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിലായി ഈ ലോകത്തുതന്നെ അനുഭവിച്ചു തുടങ്ങും. പരലോകത്താകട്ടെ, കൊടിയ നിത്യ ദുരിതത്തിന്റെയും യാതനയുടെയും രൂപത്തിലായിരിക്കും നേരിടേണ്ടിവരിക. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ആശയം ഇതാണ്: നിങ്ങൾ എന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കാനും ഒരു മഹാദുരന്തം അടുത്തുവരുന്നു എന്ന യാഥാർഥ്യം അംഗീകരിക്കാനും കൂട്ടാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഭാഗധേയം അല്ലാഹു തീരുമാനിച്ചുകൊള്ളും. അവൻ എല്ലാം ഏറ്റം നന്നായി കേട്ടുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ അടുത്തുതന്നെയുണ്ടെന്നും ഏതു നിമിഷത്തിലും അവന് നിങ്ങളെ പിടികൂടാൻ കഴിയുമെന്നും ഓർത്തിരിക്കുക. ●

51. ഈയാളുകൾ ഭയാക്രാന്തരാകുന്നത് നീയെങ്ങാനും കാണുകയാണെങ്കിൽ! അപ്പോൾ അവിടെ നിന്ന് ആർക്കും കടന്നുകളയാനാവില്ല. അടുത്തുനിന്ന് തന്നെ അവർ പിടികൂടപ്പെടുന്നു.

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ فَزِعُوا۟ فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا۟ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾

51

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَزِعُوا = അവൻ (ഈയാളുകൾ) ഭയാക്രാന്തരാകുന്നത് നീ (എങ്ങാനും) കാണുകയാണെങ്കിൽ

فَلَا فَوْتَ = അപ്പോൾ നഷ്ടമാവലില്ല (അവിടെ നിന്ന് ആർക്കും കടന്നുകളയാനാവില്ല)

وَأُخِذُوا مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ = അടുത്തു നിന്നുതന്നെ അവർ പിടികൂടപ്പെടുന്നു

ഈ ലോകത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ കൊടൂരമായ ശിക്ഷക്കിരയാകുമ്പോഴും പരലോകത്ത് വിചാരണാ സഭയിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുമ്പോഴും ധർമധിക്കാരികൾക്കുണ്ടാകുന്ന ഭയാക്രാന്തിയും വെപ്രാളവും വർണിക്കുകയാണിത്. فَاتَ (നഷ്ടപ്പെട്ടു, പാഴായി)ൽനിന്നുള്ള ക്രിയാ നാമമാണ് فَوْتَ. ഈ ലോകത്തെ ശിക്ഷയിൽനിന്നും പരലോകത്തെ വിചാരണയിൽനിന്നും ആർക്കും ഓടിയൊളിച്ചു രക്ഷപ്പെടാനാവില്ല എന്നാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഇന്ന് ദൈവിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കു നേരെ കണ്ണടക്കുകയും സത്യസന്ദേശത്തിനു നേരെ ചെവിയടക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈയാളുകൾ ഉന്മൂലന ശിക്ഷക്കിരയാകുമ്പോൾ, അല്ലെങ്കിൽ വിചാരണാ സഭയിൽ ഹാജരാകുമ്പോൾ ഭയാക്രാന്തരായി വെപ്രാളം കൊള്ളുന്നത് പ്രവാചകനെങ്ങാനും കാണാനിടയാവുകയാണെങ്കിൽ! എങ്കിൽ എന്നു പറഞ്ഞ ശേഷം അതിന്റെ പൂരകം അനുക്തമാക്കുന്നത് നേരത്തേ 31-ാം സൂക്തത്തിൽ ഇതേ ശൈലിയിൽ വന്നിട്ടുള്ളതുപോലെ പൂരകം അവർണനീയമാകുന്നു എന്ന് ധ്വനിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ്. അന്ന് ആർക്കും വിചാരണാ വൻസഭിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോകാനോ ഒളിച്ചിരിക്കാനോ ആരിലെങ്കിലും അഭയം പ്രാപിക്കാനോ കഴിയില്ല. അതിനൊക്കെയും അവർ തുനിയുമെങ്കിലും ആ ശ്രമം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ശിക്ഷാ വിധി പിടികൂടിയിരിക്കും. وَأُخِذُوا مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ. ●

52. അപ്പോൾ അവർ വിലപിക്കുകയായി, ഞങ്ങളിതാ ദൈവിക ദീനിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ബഹുദൂരം അകന്നുപോയ കാര്യം ഇനിയെങ്ങനെ അവർക്ക് കൈവരാൻ?!

وَقَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِهِۦ وَأَنَّىٰ لَهُمُ ٱلتَّنَاوُشُ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾

52

وَقَالُوا = അവർ പറഞ്ഞു (വിലപിക്കുകയായി) آمَنَّا بِهِ = ഞങ്ങൾ (ഇതാ) അതിൽ (ദൈവിക ദീനിൽ) വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു

وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاوُشُ = (ഇനി) അവർക്കെങ്ങനെ കൈവരാൻ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ = ദൂരസ്ഥലത്തുനിന്ന് (ബഹുദൂരം അകന്നുപോയ കാര്യം)

അന്നേരം അവർ മുറവിളി കൂട്ടും; ഞങ്ങളിതാ പ്രവാചകനിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ (കരുണാമയനായ ദൈവം താക്കീതു ചെയ്തിരുന്ന ദിവസം തന്നെയാണിത്, ദൈവദൂതന്മാർ പറഞ്ഞതൊക്കെയും സത്യമായിരുന്നു). പക്ഷേ വിശ്വാസത്തിന്റെയും കർമത്തിന്റെയും സ്ഥലം ഭൗതികലോകമായിരുന്നു. ഭൗതികലോകത്ത് പ്രവാചകന്റെയും പ്രബോധകരുടെയും സാന്നിധ്യത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ വിശ്വസിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതിരുന്നവരാണിവർ. ഇപ്പോഴവർ ഈമാനിന്റെ ലോകത്തുനിന്ന് അതിദ്രുതം അകന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അഗോചര യാഥാർഥ്യങ്ങളിലായിരുന്നു വിശ്വസിക്കേണ്ടത്. അനുഭവവേദ്യമായ യാഥാർഥ്യത്തിൽ വിശ്വാസത്തിനു പ്രസക്തിയില്ല. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ഈമാൻ പ്രഖ്യാപിച്ചതുകൊണ്ട് ഒരു കാര്യവുമില്ല. വിട്ടുകളഞ്ഞ് വിദൂരതയിലേക്കകന്നുപോയത് ഇനിയെങ്ങനെ കൈയിൽ കിട്ടാൻ?! نوش (ലഭ്യമാവുക, കരഗതമാവുക)ൽനിന്നുള്ളതാണ് تَنَاوُش (കൈവരിക). അവർക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ തൊട്ടടുത്തായിരുന്ന ഈമാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കാതിരുന്നവർക്ക് അത് സാധ്യതയിൽനിന്നും സാന്നിധ്യത്തിൽനിന്നും ബഹുദൂരം അകന്നുപോയ ശേഷം എങ്ങനെ കൈവരാൻ എന്നാണ് وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاوُشُ-ന്റെ ആശയം. يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا നിന്റെ നാഥന്റെ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന നാളിൽ ഒരാൾക്കും തന്റെ ഈമാൻ പ്രയോജനപ്പെടുന്നതല്ല (6:158) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഷ്യമാണിത്. ●

53. നേരത്തേ അവരതിനെ രൂക്ഷമായി നിഷേധിച്ചതായിരുന്നുവല്ലോ. അവർക്ക് അതിവിദൂരമായിരുന്ന അവർക്കപ്രാപ്യമായ അതിഭൗതിക കാര്യങ്ങൾ ഒരു തെളിവുമില്ലാതെ പ്രക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَقَدْ كَفَرُوا۟ بِهِۦ مِن قَبْلُ ۖ وَيَقْذِفُونَ بِٱلْغَيْبِ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

53

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ = അവരതിനെ (രൂക്ഷമായി) നിഷേധിച്ചു (ച്ചതായിരുന്നുവല്ലോ)

مِن قَبْلُ = മുമ്പ്, നേരത്തേ وَيَقْذِفُونَ = അവർ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്തു(കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു)

بِالْغَيْبِ = അദൃശ്യം (അതിഭൗതിക കാര്യങ്ങൾ ഒരു തെളിവുമില്ലാതെ)

مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ = അതിവിദൂരമായ സ്ഥലത്തുനിന്ന് (അവർക്കപ്രാപ്യമായ)

ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ അവർ അല്ലാഹുവിനെ നിഷേധിക്കുകയും അവന്റെ ദൂതന്മാരെ തള്ളിപ്പറയുകയുമായിരുന്നു. അതിഭൗതിക ജ്ഞാനത്തിൽനിന്ന് ബഹുദൂരം അകലെയായിരുന്നവർ തെളിവുകളോ പ്രമാണങ്ങളോ ഒന്നുമില്ലാതെ സ്വയംകൃത സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പ്രഘോഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ചിലർ ഈ അണ്ഡകടാഹത്തിന്റെ മുക്കുമൂലകളെല്ലാം പരതി ബോധ്യപ്പെട്ടതുപോലെ ദൈവം ഇല്ല എന്നു വാദിച്ചു. ദൈവം ഉണ്ടെങ്കിലും അവന് ഭൗതികലോകത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഒരു കാര്യവുമില്ല എന്നായിരുന്നു ചിലരുടെ വാദം. ദൈവത്തിന് മനുഷ്യരിലേക്ക് ദൂതന്മാരെ നിയോഗിക്കുന്ന പരിപാടിയൊന്നുമില്ല എന്നു ചിലർ. പ്രവാചകത്വം അവകാശപ്പെടുന്നവർ ഭ്രാന്തന്മാർ അല്ലെങ്കിൽ കള്ളന്മാരാണ്. ദൈവം ഏകനല്ല. അവന് നിരവധി പങ്കാളികളും സഹകാരികളുമുണ്ട്. ഏതു ദൈവത്തെയും ആരാധിക്കാം. ഓരോരുത്തരും ആരാധിക്കുന്ന ദൈവങ്ങൾ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അവരെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളും. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപും സ്വർഗനരകങ്ങളുമെല്ലാം അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ മാത്രം. ഈ വാദങ്ങളെല്ലാം അടിസ്ഥാനരഹിതമായ അനുമാനങ്ങൾ മാത്രമാണ്. قذفا بالحجارة കല്ലു കൊണ്ടെറിയലാണ്. ആഴത്തിൽ ആലോചിക്കുകയോ അന്വേഷിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ, തെളിവുകളും ന്യായങ്ങളും കണ്ടെത്താതെ അഭിരുചിക്കൊത്ത് സംസാരിക്കുകയാണ് قذف بالقول. 18:22-ലെ رَجۡمَۢا بِٱلۡغَيۡبِۖ ന് ഏറക്കുറെ ഇതേ അർഥമുണ്ട്. അതിഭൗതിക ലോകം പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കതീതമാണ്. ഇന്ദ്രിയാനുഭവങ്ങളെ മാത്രം ആസ്പദമാക്കി അതിനെ വിധിക്കാനാവില്ല. അതിഭൗതിക യാഥാർഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയേണ്ടത് അതിഭൗതിക ലോകത്തുള്ളവരാണ്, അവർക്കേ അതിനു കഴിയൂ. അതുകൊണ്ടാണ് ഭൗതികലോകത്തുള്ളവരെ അതിഭൗതിക കാര്യങ്ങളറിയിക്കാൻ അല്ലാഹു മലക്കുകൾ മുഖേന ദൈവദൂതന്മാരെ നിയോഗിച്ചത്. ഈ ദൈവദൂതന്മാരെ നിഷേധിക്കുന്നവർ യഥാർഥത്തിൽ നിഷേധിക്കുന്നത് അതിഭൗതിക യാഥാർഥ്യങ്ങളെ തന്നെയാണ്. എന്നിട്ട് സ്വന്തം അഭിരുചിക്കൊത്ത അഭിപ്രായങ്ങളും നിഗമനങ്ങളും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അതൊക്കെ അവരുടെ ആശകളും അഭിനിവേശങ്ങളും മാത്രമായിരുന്നു. ●

وَحِيلَ بَيۡنَهُمۡ وَبَيۡنَ مَا يَشۡتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشۡيَاعِهِم مِّن قَبۡلُۚ إِنَّهُمۡ كَانُواْ فِي شَكّٖ مُّرِيبِۭ ﴿٥٤﴾

54. അവർക്കും അവരുടെ അഭിലാഷങ്ങൾക്കുമിടയിൽ മറയിടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവരെപ്പോലുള്ള പൂർവികർ തടയപ്പെട്ടതുപോലെ. തീർച്ചയായും സങ്കീർണമായ സന്ദേഹത്തിലാണവർ.

54

وَحِيلَ = മറയിടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു بَيۡنَهُمۡ وَبَيۡنَ مَا يَشۡتَهُونَ = അവർക്കും അവരുടെ അഭിലാഷങ്ങൾക്കുമിടയിൽ

كَمَا فُعِلَ = ചെയ്യ(തടയ)പ്പെട്ടതുപോലെ بِأَشۡيَاعِهِم مِّن قَبۡلُ = നേരത്തെ അവരുടെ കക്ഷികൾ (അവരെപ്പോലുള്ള പൂർവികർ)

إِنَّهُمۡ كَانُواْ = തീർച്ചയായും അവർ (ആണവർ) അവർ ആയിരുന്നു

فِي شَكّٖ = സന്ദേഹത്തിൽ مُّرِيبِۭ = സങ്കീർണമായ

എന്നാൽ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നിർണായകമായ ശിക്ഷ വന്നുഭവിക്കുമ്പോൾ ഇക്കൂട്ടർക്കും അവരുടെ സകല മോഹങ്ങൾക്കുമിടയിൽ കനത്ത മറ വീഴുന്നു. അവർ തികച്ചും നിസ്സഹായരാകുന്നു. അപ്പോഴവർ വിശ്വസിക്കാനാഗ്രഹിക്കും. പക്ഷേ അപ്പോഴത്തെ ഈമാൻ നിഷ്ഫലമാകുന്നു. ചിലർ തങ്ങൾക്ക് ഭൗതികലോകത്ത് ഒരു അവസരം കൂടി തരേണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നു. പക്ഷേ لَا يَسۡتَأۡخِرُونَ سَاعَةٗ وَلَا يَسۡتَقۡدِمُونَ (അവർക്ക് ഒരു നിമിഷം പോലും പിന്താനോ മുന്താനോ കഴിയില്ല-24:30). ചിലർ തങ്ങൾ ആരാധിച്ച ദേവീദേവന്മാരെയും പുണ്യാത്മാക്കളെയും വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. പക്ഷേ وَضَلَّ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ (അവർ കൃത്രിമമായി ഉണ്ടാക്കിയ ദൈവങ്ങളെല്ലാം അവരിൽനിന്ന് വഴിമാറിപ്പോയി-6:24). അങ്ങനെ അവരുടെ മുന്നിൽ രക്ഷയുടെ എല്ലാ കവാടങ്ങളും കൊട്ടിയടക്കപ്പെടുന്നു. സകല പ്രതീക്ഷകളും നഷ്ടപ്പെട്ട് നൈരാശ്യത്തിന്റെ കയത്തിൽ മുങ്ങുന്ന അവർക്ക് മുന്നിൽ നരകത്തിലേക്കുള്ള വഴി മാത്രമേ തുറന്നു കിടക്കൂ.

كَمَا فُعِلَ بِأَشۡيَاعِهِم സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഇഹലോകത്ത് നിർണായക ശിക്ഷ ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ടിവന്ന പൂർവ സമുദായങ്ങളെയാണ്. ആദ്യകാലത്ത് ഖുറൈശികൾ മുഹമ്മദ് നബിയോട് സ്വീകരിച്ച അതേ നിലപാട് തങ്ങളുടെ പ്രവാചകന്മാരോട് സ്വീകരിച്ച ആദ്, സമൂദ്, മിദ്‌യാൻ ഗോത്രം, സോദമികൾ തുടങ്ങിയവരെല്ലാം ദൈവശിക്ഷയാൽ നശിച്ചുപോവുകയായിരുന്നു. شيعة-ന്റെ ബഹുവചനമാണ് اشياع ഒരേ വീക്ഷണവും നിലപാടും പങ്കുവെക്കുന്നവരുടെ ഗ്രൂപ്പാണ് شيعة. ഇവരെപ്പോലെ പ്രവാചക സന്ദേശം തള്ളിക്കളഞ്ഞ് അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും അനാചാരങ്ങളിലും അഭിരമിച്ചവർ എന്നു താൽപര്യം. അതാണോ ഇതാണോ, ശരിയോ തെറ്റോ എന്ന സംശയമാണ് شك. അതായത് വിരുദ്ധമായ രണ്ട് കാര്യങ്ങളുടെ സാധ്യത സമ്മതിക്കൽ. مريب-ന്റെ അർഥം 11:62 സൂക്തത്തിനു താഴെ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് شك-ന്റെ വിശേഷണമായി വരുമ്പോൾ കടുത്ത സംശയം അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിനെ മഥിക്കുന്ന ആശയ സങ്കീർണത, ആശയക്കുഴപ്പം എന്നർഥമാകുന്നു. പ്രവാചകത്വത്തെക്കുറിച്ച് വേദക്കാരിൽനിന്ന് അറബികൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. തങ്ങളിൽ ഒരു പ്രവാചകൻ വരാനുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വന്നാൽ ഇസ്മാഈല്യരെയെല്ലാം ജയിച്ചടക്കി തങ്ങളുടെ കീഴാളരും ആജ്ഞാനുവർത്തികളുമാക്കുമെന്നും യഹൂദർ അറബികളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്താറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പക്ഷേ അപ്പറഞ്ഞ പ്രവാചകൻ തന്നെ ആയിരിക്കുമോ മുഹമ്മദ് എന്ന് അവർ സംശയിച്ചു. എങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിക്കുന്നതിലും പിന്തുണക്കുന്നതിലുമല്ലേ തങ്ങളുടെ രക്ഷയും സൗഭാഗ്യവും? പക്ഷേ പ്രവാചകൻ വരിക ഇസ്രാഈല്യരിലാണ് എന്നാണ് ഇസ്രായീല്യർ പറയുന്നത്. മുഹമ്മദ് (സ) ഇസ്മാഈല്യനാണല്ലോ. മാത്രമല്ല അദ്ദേഹം പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ധർമശാസ്ത്രം തങ്ങളുടെ പരമ്പരാഗത വിശ്വാസങ്ങൾക്കും ആചാരങ്ങൾക്കും എതിരുമാണ്. നിലവിലെ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയുമായും ദേശീയ-രാഷ്ട്രീയ താൽപര്യങ്ങളുമായും അത് ഒത്തുപോകുന്നുമില്ല. ഇതായിരുന്നു അവരെ കുഴക്കിയ പ്രശ്നം. ●

الحمد لله الّذي وفقني لإتمام تنوير سورة سبأ